

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **Ing. M. K.**, bytem N. T. 51/15, O., zast. Mgr. Alešem Zdráhalem, bytem Přerovská 33, Olomouc, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o **přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2011, č. j. KUOK 73800/2011, sp. zn. KÚOK/61499/2011/ODSH-SD/7273, ve věci přestupku,**

t a k t o:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2011, č. j. KUOK 73800/2011, **se ruší** a věc **se** žalovanému **vrací** k dalšímu řízení.

II. Žalobci se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

III. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

[1] Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného, označeného v záhlaví. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Olomouc ze dne 21. 4. 2011, č. j. SMOL/2011/OARMV/PD/Tom, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání

přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil tím, že „dne 5. 1. 2011 ve 14:18 v Olomouci na ulici Krapkova ve směru jízdy od obce Prostějov nebyl při řízení motorového vozidla zn. BMW RZ XXX za jízdy na sedadle připoután bezpečnostním pásem.“ Tímto svým jednáním porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, a byla mu za to uložena pokuta ve výši 2.000 Kč a uložena povinnost náhrady nákladů řízení v paušální částce 1.000 Kč.

[2] V žalobě namítal žalobce, že od počátku tvrdil, že za jízdy byl připoután bezpečnostním pásem, kdy pás měl zapnutý do spony vpravo od sedadla řidiče a pás měl pod levou rukou, proto policisté nemohli vidět zapnutí pásu. Spona je mezi sedadly a z pozice policistů není vidět, stejně tak vpravo od sedadla nelze vidět dva souvislé pruhy pásů, proto jsou tvrzení policistů nepravdivá a nevěrohodná. Policisté uvedli, že viděli žalobce nepřipoutaného z 20 metrů, pás vedle řidiče a to, jak se za jízdy poutal, a tato tvrzení správní orgány vzaly za pravdivá, jednoznačná a uvádějí, že ze strany policistů nemohlo dojít k pochybení. Naopak výpověď žalobce shledaly jako účelovou. Žalobce předložil ve správním řízení posudek znalce Ing. I. K., podle kterého není spona pásů viditelná přes palubní desku, rozpoznatelnost připoutání řidiče je téměř nemožná z 5 metrů a z 10 m zcela nemožná. Důkaz znaleckým posudkem posoudil správní orgán jako nevěrohodný. Žalobce se přestupku nedopustil a ani dopustit nemohl. Žalobce namítl porušení čl. 36 odst. 11, 2 LZPS a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod a spravedlivého procesu a odkázal na rozhodnutí sp. zn. Pl. ÚS 9/2000. Proto navrhl vyšetřovací pokus za přítomnosti znalce a vypracování znaleckého posudku ke zjištění, zda je možné jako v souzené věci, aby dalekohledem bylo možné vidět připoutání osoby v černém oblečení a bezpečnostní pás. Žalobce podotkl, že správní orgány neměly zájem blíže přezkoumat celou situaci.

[3] Ve vyjádření žalovaný uvedl, že námitky žalobce uvedené v žalobě jsou totožné s odvolacími námitkami, žalovaný na ně v žalobou napadeném rozhodnutí reagoval, řádně a v dostatečném rozsahu zdůvodnil, proč odvolání vyhodnotil jako nedůvodné. Na svých závěrech setrvává a na napadené rozhodnutí plně odkazuje. K návrhu na vyšetřovací pokus či jiné důkazy žalovaný uvedl, že tyto důkazy by nemohly vyvrátit tvrzení policistů a byly by provedeny nadbytečně, což je v rozporu se zásadou hospodárnosti.

[4] V replice žalobce poukázal na to, že policisté žalobce viděli z 20 metrů, že viděli dva souvislé pruhy bezpečnostních pásů vedle řidiče a že přes rameno žádný pás nevedl, že zapínání pásů je asi 50 cm pod úrovní palubní desky a proto jsou tvrzení policistů a žalobce v rozporu. Ve vozidle BMW řady X5 je jen jeden pruh bezpečnostních pásů, neboť druhý pás je skrytý v čalounění ve sloupku vozidla. Proto jsou tvrzení policistů nepravdivá a nevěrohodná. Navíc oba policisté tvrdili, že při zastavení byl žalobce pásy zapnut. Také vzdálenost stanoviště policistů u benzinové pumpy na Krapkově ulici v Olomouci je na křižovatce s ulicí Wolkerovou výrazně delší než uváděných 20 metrů. Nelze souhlasit ani s odmítnutím námitek k fotografiím, které použil znalec, protože šlo o stejné vozidlo a žalobce stejně oblečeného jako 5. 1. 2011. Proto ani vyšetřovací pokus za přítomnosti znalce není nadbytečný důkaz. Žalobce byl oprávněn činit návrhy na dokazování po celou dobu

řízení. Pokud správní orgány navržené důkazy ani neprovedly a ani nezdůvodnily, proč je neprovedly, byl porušen § 36 s. ř. Žalobce byl 5. 10. 2011 oblečen v černém kožichu a pás splýval s tímto oděvem. Žalobce je bezúhonným občanem, držitelem řidičského oprávnění od mladého věku a v rámci své profese naježdí měsíčně řádově několik tisíc kilometrů v ČR i zahraničí. Žalobce navrhl svůj výslech u jednání.

[5] Při jednání soudu žalobce k provedenému uvedl, že se přestupku nedopustil a byl připoután a navrhl výslech svědkyně – manželky žalobce o tom, jak byl žalobce oblečen, důkaz vyjádřením ČHMÚ, týkající se počasí v den přestupku, dále zprávou PČR, DI Olomouc, zda policisté měli dva dalekohledy (žalobce tvrdil, že měli jen jeden, který si půjčovali). Dále žalobce navrhl vyšetřovací pokus mapou Google, kterým má být prokázáno, že předmětná křižovatka je vzdálená od středu benzínové stanice 77 m – policisté tvrdili vzdálenost 20 m, žalobce tvrdil, že jde o 50 – 70 m, což je markantní rozdíl (měřeno od vozidla na kolejišti tj. uprostřed vozovky, je to 77 m). Dále žalobce navrhl důkaz ohledáním místa, aby přesně byla popsána situace, kdy nebyla na místě jiná vozidla, dále návrh znaleckým posudkem znalce z oboru dopravy silniční a městské. V odborném vyjádření znalce Ing. I. K. bylo vyfoceno vozidlo žalobce a bylo vidět, že není viditelný zámek bezpečnostních pásů ani přezka, která je pod úrovní bočního a čelního skla. V žádném případě nemohly být viděny dva pásy, ze sloupku vystupuje jen jedna část pásu. Žalobce odkazuje na rozhodnutí III. ÚS 58/2000 o právu vyjádřit se ke všem skutečnostem. Žalobce již policistům tvrdil, že byl připoután a pokuta 200 Kč byla atypická. Žalobce předložil k důkazu a založil do spisu fotografie - 5 listů po 2 fotografiích a založil dále do spisu 3 listy s uvedením vzdáleností vytištěné z Google mapy. Soud provedl důkazy fotografiemi a popisem vzdáleností z Google mapy.

[6] Žalovaný při jednání soudu konstatoval, že vyjádření žalobce je totožné s odvolacími námitkami a odkázal na obě napadená rozhodnutí, která se s námitkami dostatečně vypořádala. Oba policisté viděli sponu, která nebyla zapnutá. K fotografiím žalovaný uvedl, že spona je na nich zapnutá níž, jde s ní manipulovat a na fotografiích je část těla žalobce tak, aby nebylo vidět připoutání. Tvrzení žalobce, že policisté měli jen jeden dalekohled, žalobce uvedl až při jednání soudu. Pokud jde o důkazy ke vzdálenosti, na listinách jsou konkrétní body, které neodpovídají skutečnosti a tomu, co tvrdili policisté. Znalec Ing. I. K. je známý a uznávaný znalec, avšak vycházel z fotografií, které mu předložil žalobce a ne ze stavu v den přestupku.

[7] Žalobce kontroval, že s přezkou nebylo manipulováno, že vozidlo splňuje EHK normy a z výroby je přezka umístěna uprostřed pásu. Námitka o jednom dalekohledu zazněla u správního orgánu I. stupně a znalec byl přítomen focení vozidla.

[8] Žalobce předložil k důkazu náčrtek viditelnosti přezky pásu. Soud tento důkaz provedl.

[9] Žalovaný oponoval, že spona musí být pohyblivá, aby se mohla přizpůsobit proporcím těla řidiče. Vyjádření znalce žalovaný nezpochybňuje, ale namítá, že nezachycuje stav v den přestupku a dále uvádí, že viditelnost spony je k řízení důležitá.

[10] Žalobce uvedl, že spona je na pásu volná a plastový kroužek je na pásu proto, aby spona nespadla na zem. Pokud by žalobce nebyl připoután, spona by nemohla být vidět.

[11] Žalobce uvedl, že s předmětným vozidlem jezdí 5 let, spona je stále v jedné poloze a vždy se opře o zarážku v úrovni pasu, když je pás volně, tj. když není připoután. Žalobce byl připoután pod levou rukou, a když připoután není, ozve se klakson, není to příjemné. I tehdy byl v černém kožichu stejném jako při jednání soudu a byla vidět jen jedna horní část pásu, to bylo celé nedorozumění. Žalobce dodal, že přestupek může být podle dnešní právní úpravy řešen jen domluvou, což by stačilo v případě profesionálního přístupu i tenkrát.

[12] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 30. 6. 2011.

[13] Ze správního spisu krajský soud ve vztahu k souzené věci a žalobním námitkám zjistil, že podle oznámení přestupku ze dne 5. 1. 2010 a podle úředního záznamu z téhož dne žalobce byl zastaven hlídkou Policie ČR, protože řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, když se snažil připoutat bezprostředně po zjištění, kdy jej hlídka viděla a přistoupila k zastavení vozidla. Žalobce s přestupkem nesouhlasil a v oznámení uvedl, že při zastavení vozidla byl připoután. Policisté uvedli, že viděli žalobce z 20 metrů nejprve bočním oknem a pak čelním sklem, k záměně vozidla dojít nemohlo, bylo jasné počasí.

[14] Žalobce při výslechu správnímu orgánu I. stupně uvedl, že přezka je pod úrovní lokte, pás visí dolů a nemůže být vidět ani dalekohledem, protože tomu zavazí palubní deska. Policisté podle něj viděli pás pod jeho levou rukou a viděli tu část pásu, kterou si přehodil přes rameno. Zapnutí či nezapnutí pásů policisté nemohou potvrdit, protože zapnutí pásů je 50 cm pod palubní deskou.

[15] Policista pprap. J. K. vypověděl, že viděl pomocí služebního dalekohledu vozidlo, které přijíždělo od Prostějova a odbočovalo na ulici Krapkovu, řidič nebyl připoután bezpečnostním pásem, řidiče viděl svědek a pak ho na něj upozornil i kolega. Žalobce se zřetelně připoutával během jízdy, což bylo vidět bočním a pak čelním oknem. Stanoviště hlídky bylo před benzinovou stanicí. K dotazu žalobce svědek uvedl, že viděl pás vedle řidiče, přes rameno nevedl žádný pás a pak bylo jasné, jak žalobce pás pohybem pravé ruky zvedal. K dotazu žalobce, jestli viděl, že pás byl pod ramenem, svědek uvedl, že viděl dva souvislé pruhy pásů vedle řidiče a opravdu si řidič hodil pás přes rameno. K dotazu žalobce, zda svědek viděl zapnutou přezku, svědek uvedl, že viděl dva pruhy vedle řidiče, přezku netuší, bylo jasné, že pás nemá žalobce ani pod rukou. Po zastavení měl řidič pás před ramenem.

[16] Policista nstržm. V. V. jako svědek vypověděl, jak žalobce přijížděl z ulice Wolkerova směrem od Prostějova a viděl, že řidič nebyl připoután bezpečnostním pásem. V okamžiku, kdy řidič viděl hlídku, se začal poutat. Svědek uvedl k dotazu

správního orgánu, že viděl žalobce z 20 metrů. Řidiče viděl nejdříve z boku a pak zepředu. Stanoviště hlídky bylo kousek před benzinovou stanicí, žalobce byl zastaven před benzinovou stanicí, přestupek řešil kolega. K dotazům žalobce svědek uvedl, že dalekohledem se dívali oba, měli dva dalekohledy, viděl pás vedle řidiče, k tomu, zda viděl přezku, svědek uvedl, že přezka je součástí pásu, je nahoře. Na dotaz žalobce, proč chtěli uložit blokovou pokutu ve výši 200 Kč, svědek uvedl, že to je na uvážení policisty.

[17] Rozhodnutím o přestupku ze dne 21. 4. 2011 byl žalobce uznán vinným z jeho spáchání, což bylo prokázáno oznámením přestupku a výslechy policistů. Závěr o spáchání přestupku správní orgán I. stupně odůvodnil tím, že výpovědi policistů se v rozhodných údajích shodují a nejsou mezi nimi zjevné nesrovnalosti nebo rozdíly, z nichž by plynulo pochybení, přičemž správní orgán tyto rozhodné údaje popsal. Vzhledem k této shodě nelze tvrzení policistů nikterak zpochybňovat a proto tyto výpovědi shledal správní orgán I. stupně jako věrohodné, pravdivé a dostatečné; policisté provádějí silniční kontrolu ze zákonné povinnosti a nemají nejmenšího zájmu na poškození žalobce. K námitce žalobce, že měl pás pod levou rukou, správní orgán I. stupně uvedl, že každý má povinnost být připoután předepsaným způsobem, protože jinak pás ztrácí funkčnost a účelnost. V odůvodnění výše sankce jsou popsány úvahy o polehčujících a přitěžujících okolnostech.

[18] V odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně o přestupku namítal žalobce, že policisté požadovali blokovou pokutu toliko 200 Kč a z toho vyvodil, že si nebyli spácháním přestupku žalobcem jisti. Žalobce k odvolání připojil znalecký posudek, podle kterého je rozpoznatelnost připoutání řidiče nemožná ze vzdálenosti od dvou metrů, téměř nemožná z pěti a nemožná z deseti metrů. Žalobce navrhl mimo důkaz posudkem znalce Ing. I. K. přibrání tohoto nebo jiného znalce a vyšetřovací pokus. Zbylé námitky byly obdobné jako v žalobě.

[19] Podle odborného vyjádření znalce Ing. I. K. ze dne 5. 5. 2011 vycházel znalec ze dvou předložených fotografií, ze kterých vyvodil závěr, že zapínací spona bezpečnostního pásu řidiče a spolujezdce je umístěna mezi sedáky předních sedadel. Tuto sponu není možné přes palubní desku vozidla od vzdálenosti dva metry před vozidlem vidět. Ze snímku předního skla znalec dospěl k závěru, že rozpoznatelnost připoutání řidiče vozidla je téměř nemožná ze vzdálenosti pěti metrů a zcela nemožná od vzdálenosti 10 metrů před vozidlem.

[20] V napadeném rozhodnutí žalovaný shledal výpovědi shodně se správním orgánem I. stupně jako věrohodné a pravdivé a námitku žalobce jako účelovou. Výši navrhované blokové pokuty 200 Kč vyhodnotil žalovaný jako správnou v rozmezí do 2.000 Kč podle § 22 odst. 10 bod 1 zákona o přestupcích a jistotu policistů shledal žalovaný v tom, že spáchaný skutek viděli, vozidlo zastavili a přestupek s žalobcem řešili. Znalecké posouzení žalovaný posoudil jako nevěrohodné, protože bylo předloženo v kopii, obsahuje fotografie blíže neidentifikovaného vozidla a tudíž se znalec vyjadřoval k něčemu, co není identické se spisovým materiálem. Bez údajů o místě a čase je vyjádření znalce nevěrohodné až zavádějící. Policisté nenamítali, že by neviděli zapnutou sponu mezi sedadly. Žalobce viděli nepřipoutaného dalekohledem z 20 metrů, pás byl vedle řidiče a ten se jím poutal, až když viděl

hlídku. Návrh na dokazování vyšetřovacím pokusem se znalcem posoudil žalovaný jako nadbytečný, neboť policisté viděli a popsali skutek dostatečně. Návrh odmítl žalovaný i z důvodu jiných povětrnostních vlivů, neznámé trajektorie pohybu vozidla žalobce, časového odstupu, případně možné změny oblečení žalobce, protože to nebylo protokolováno. Tímto návrhem se snažil žalobce prodloužit a zpochybňovat dokazování a prodražit správní řízení. Žalovaný se ztotožnil s posouzením tvrzení žalobce, že byl připoután pod ramenem a neshledal důvod ke zpochybnění důvěryhodnosti výpovědí policistů.

[21] Z žalobcova výtisku trasy z bodu A do bodu B z mapy Google (<http://maps.google.cz>) na ulici Krapkova soud zjistil, že je zde uvedena vzdálenost 77 m, ale nejsou zde uvedeny souřadnice bodů A a B.

[22] Z žalobcova nákresu viditelnosti přezky pásu soud zjistil, že přezka bezpečnostního pásu ve vozidle žalobce by byla viditelná z výšky oka 452 cm.

[23] Z fotografií žalobce soud zjistil, že bezpečnostní pás je jednou částí umístěn ve sloupku u dveří vozidla, přezka je umístěna ve výši pod hranou bočního okna ve vzdálenosti 12 cm. Na čtyřech fotografiích je žalobce v černé kožené bundě s kožešinovým límcem, na dvou fotografiích je pásem standardně připoután a na dvou fotografiích je připoután pásem pod ramenem.

[24] Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

[25] Podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném ke dni 5. 1. 2011 i ke dni 30. 6. 2011, *přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až k), poruší zvláštní právní předpis.*

[26] Podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném ke dni 5. 1. 2011 i ke dni 30. 6. 2011, *řidič motorového vozidla je kromě povinností uvedených v § 4 a 5 dále povinen být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu.*

[27] Podle § 22 odst. 9 zákona o přestupcích *se pokuta od 1500 Kč do 2500 Kč uloží za přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 1 a 4 a písm. l).*

[28] K procesnímu postupu zjišťování skutkového stavu a hodnocení důkazů v přestupkovém řízení se podle § 51 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, použijí ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

[29] Podle § 3 správního řádu *nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*

[30] Podle § 50 odst. 4 správního řádu hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. K provedení důkazů lze podle § 51 odst. 1 správního řádu užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.

[31] Podle § 123a přílohy zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (o silničním provozu), ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, se *bodovým hodnocením zajišťuje sledování opakovaného páchání přestupků, jednání, které má znaky přestupku podle jiného právního předpisu, nebo trestných činů, spáchaných porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích řidičem motorového vozidla nebo že se řidič porušování těchto povinností nedopouští. Přehled jednání spočívajícího v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání je stanoven v příloze k tomuto zákonu.*

[32] Příloha k zákonu o silničním provozu obsahuje přehled jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání. *Za porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem nebo užít ochrannou přilbu stanoví 2 body.*

[33] Již při jednání soud seznámil účastníky řízení s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2011, č. j. 8 As 100/2011-70, podle kterého:

„16. Pokud stěžovatel brojil proti tomu, že správní orgán rozhodující v prvním stupni dospěl k závěru o spáchání přestupků jen na základě svědeckých výpovědí policistů, Nejvyšší správní soud mu musel částečně přisvědčit. Nejprve však v obecné rovině zdůrazňuje, že policisté jsou úředními osobami, proto není třeba o věrohodnosti jejich výpovědí a priori pochybovat. Uvedené neplatí např. tehdy, pokud z okolností konkrétního případu vyplyne zájem policisty na výsledku přestupkového řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 83/2010 - 63). Svědecké výpovědi policistů je tedy nutné chápat pouze jako jeden z důkazních prostředků, tj. nikoliv jako nezpochybnitelný důkaz, ale pro založení pochybností o pravdivosti jejich tvrzení by měly existovat konkrétní důvody.

17. Správní orgán rozhodující v prvním stupni považoval za prokázané, že se stěžovatel dopustil přestupku spočívajícího v držení hovorového zařízení při řízení vozidla. Nejvyšší správní soud přitom ze spisů ověřil, že správní orgán vyšel pouze ze svědeckých výpovědí policistů, aniž by prováděl další šetření. Jinou variantu skutkového děje tak považoval za nepravdivou pouze na základě toho, že ji tvrdil stěžovatel právě v rozporu s výpověďmi policistů.

18. Při posuzování tohoto typu přestupku je třeba odkázat na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 7 As 102/2010 - 86. Podle něj je u tak obtížně zachytitelného jednání, jakým je držení mobilního telefonu v ruce řidičem, otázka přesvědčivosti důkazů zpravidla klíčová. Proto je úkolem správních orgánů důkladně zhodnotit, zda měli policisté vůbec možnost spatřit spáchání

takového přestupku. Míra věrohodnosti jejich výpovědí by přitom byla vysoká třeba v případě, že by policisté přesně popsali mobilní telefon s uvedením jeho typu, barvy či designu apod.

19. V nyní posuzované věci správní orgány považovaly daný přestupek za prokázaný jen na základě svědeckých výpovědí policistů, aniž by tyto výpovědi byly podány natolik určitě, jak bylo předestřeno v citovaném rozhodnutí. Nadto jsou ve správním spisu založeny fotografie vozidla stěžovatele, z nichž nevyplývá, že by při pohledu na vozidlo byl zřetelně viditelný prostor u řidiče tak, aby bylo možné bez pochyb spatřit případné telefonování či držení mobilního telefonu. S ohledem na konkrétní okolnosti projednávaného případu proto Nejvyšší správní soud v této věci dospěl k závěru, že důkazy provedené ve správním řízení nestačily k prokázání předmětného přestupku. Soud proto uzavřel, že skutková podstata, ze které správní orgán první instance vycházel při rozhodování o přestupku stěžovatele dle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o přestupcích, nemá oporu ve spisech a krajský soud pochybil, pokud napadené správní rozhodnutí nezrušil z důvodu stanoveného v § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. V dalším řízení bude na žalovaném, zda bude schopen ve vztahu k danému přestupku zajistit i jiné důkazy, nebo zda bude třeba z důvodu důkazní nouze rozhodnout ve prospěch stěžovatele.“

[34] Pro krajský soud je judikatura Nejvyššího správního soudu závazná a proto vyšel z uvedeného rozhodnutí a dospěl k následujícím závěrům.

[35] Při podrobném studiu spisu soud zjistil, že pouze policista pprap. J. K. viděl u navíječe dva popruhy bezpečnostního pásu řidiče, druhý policista nstržm. V. V. viděl pouze jeden popruh. Zjevně podle odpovědí nstržm. V. V. považoval za dotazovanou přezku sponu nad popruhem, umístěnou na sloupku, nikoli kotevní úchyt (tu část zadržovacího systému), do kterého se zasouvá kování.

[36] Soudu je známo a považuje za obecně známou skutečnost, že ulice Wolkerova a Krapkova se nacházejí v rovině. S ohledem na znalost tohoto místa, což lze ověřit i na webových mapách, se soud ztotožňuje s tím, že od benzinové stanice lze vidět do křižovatky uvedených ulic snadno, přesto se soud nevyjadřuje k tomu, z kolika metrů je možné vidět okem a dalekohledem připoutání řidiče, protože ze spisu není jasné, kde přesně u benzinové stanice stála hlídka a jaká byla dráha pohybu vozidla žalobce, na niž poukázal již žalovaný, tedy jak dlouho mohli vidět uvedení policisté žalobce a jak rychle jej zastavili, zda žalobce před odbočením v křižovatce stál a byl policisty viděn atd.

[37] Soudu je rovněž dobře z běžného života známo, že vozidlo tovární značky BMW řady X5 má bezpečnostní pásy u předních sedadel umístěny ve sloupku vedle sedadla u dveří a proto na tomto místě nevisí dva pruhy bezpečnostního pásu a dále to, že palubní deska je ve vozidle vysoko nad sponou, do které se bezpečnostní pás upíná a není tedy viditelná zvenčí, pokud pozorovatel nestojí přímo vedle předních dveří vozidla. Toto bylo v řízení dále prokázáno fotografiemi vozidla.

[38] Právním závěrům rozsudků Nejvyššího správního soudu (ze dne 22. 7. 2011, č. j. 8 As 100/2011-70, a ze dne 17. 6. 2011, č. j. 7 As 83/2010-63, a ze dne 22. 7. 2011, č. j. 7 As 102/2010-86) je třeba přisvědčit v tom, že v souzené věci

jde o správní trestání, na které jsou kladeny zvýšené nároky, neboť jde o projednání trestního obvinění. To je navíc spojeno s dalšími závažnými nepříznivými důsledky pro obviněné osoby, jimiž jsou odpočty bodů v evidenci řidičů, které mají za následek při dosažení hranice 12 bodů odebrání řidičského průkazu. To už je významný zásah do práv fyzických osob a dotýká se základních práv na jejich svobodu, soukromí, svobodu pohybu, práva na výdělečnou činnost, výkon vlastnických a jiných práv atd. Lze si teoreticky představit i situaci, kdy na základě pouhých výpovědí policistů může dojít ke stavu odečtu všech 12 bodů. A soud musí přisvědčit jak žalobci, tak Nejvyššímu správnímu soudu, že na tom veřejný zájem není. Člověk a stát zde nejsou v rovnoprávném postavení, proto jsou pojetí, průběh řízení, koncepce a výklad v takové věci jako je souzená velmi významné. Soud si je vědom i toho, že následkem takového pojetí může být snižená možnost stíhat přestupky viditelné pouhým okem, avšak nutno je zmínit i to, že *mýlit se je lidské* (jak Nejvyšší správní soud vyslovil v rozsudku V. R. ca Ministr spravedlnosti ze dne 12. 6. 2012, č. j. 1 As 51/2012-242, bod 75). A to platí jak pro občany, kteří se mohou dopustit spáchání přestupku, stejně tak však i pro policisty či jiné nositele veřejné funkce. Shrnuto, u správního trestání je jak spravedlivý proces, tak požadavek, aby spáchání přestupku bylo postaveno najisto anebo tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, mimořádně důležité. Nutno je též poukázat na zásadu zákazu sebeobviňování.

[39] V souzené věci stojí proti sobě dvě verze události a ani jednu nelze prokázat tak, aby spáchání přestupku bylo postaveno zcela najisto anebo s takovou mírou pravděpodobnosti, aby o jeho spáchání nebyly žádné anebo téměř žádné významné pochybnosti, a to podle soudu ani navrženými či předloženými a již provedenými důkazy.

[40] Soud nezpochybňuje důvěryhodnost výpovědí policistů, avšak poukazuje na rozpory, které při zjišťování přestupku vyvstaly. Jde zejména o popis bezpečnostních pásů, o viditelnost připoutání řidiče těmito pásy s ohledem na technické veličiny a konstrukci shora uvedeného vozidla, charakteristiku terénu, kde měl být přestupek spatřen (rovina, křižovatka, policisty uváděný snížený provoz) a možnost vidět dvěma osobami, dalekohledy – jedním či dvěma, nepřipoutaného řidiče, který se podle slov policistů začal poutat a přitom ho zastavit, to vše na poměrně malé ploše a zřejmě za krátkou dobu. Nevyjasněno zůstala barva oblečení žalobce – policisté se k ní nijak nevyjadřovali, žalobce toto namítal v odvolání. K viditelnosti připoutání nadto žalobce předložil odborné vyjádření znalce v oboru doprava, ekonomika, strojírenství, podniky. Je pravda, že ve vyjádření není uvedeno, kým, kdy a kde byly snímky pořízeny, zda znalec viděl vozidlo žalobce a proto je vyjádření kusé a pro věc neúplné, ale na druhou stranu do ní vnáší pochybnosti, které lze poměrně jednoduše odstranit přinejmenším ohledáním vozidla. Správním orgánům i soudům je z běžného života známo, jaká odhadem může být viditelnost připoutání se bezpečnostními pásy ze vzdálenosti několika málo desítek metrů, zblízka při splnění podmínky tmavého oblečení a podle typu vozidla a jeho konstrukce a jak jednoduché či složité je si takého skutečnosti všimnout v krátkém časovém okamžiku pro běžného člověka a lze si při jisté míře představivosti s přihlédnutím k profesionalitě policisty představit pozorování takové skutečnosti dalekohledem. A při tom všem stále platí, že spáchání přestupku musí prokázat správní orgány a to tak, aby o zjištěném skutkovém stavu nebyly důvodné pochybnosti.

[41] Při aplikaci právních závěrů Nejvyššího správního soudu z rozsudku shora citovaného dospěl k závěru, že ani v souzené věci za dané procesní situace neexistují důkazy, které by mohly postavit najisto, že žalobce spáchal přestupek a nebyl při jízdě motorovým vozidlem připoután bezpečnostními pásy.

[42] Závěrem soud shrnuje, že obvinění z přestupku s následným uznáním viny a uložením sankcí a odečtem dvou bodů z dvanácti v evidenci řidičů, klade zvýšené nároky na bezvadné provádění správního řízení a dokazování. Odmítnutí důvěryhodnosti tvrzení žalobce a vyhodnocení námitek jako účelových a jeho dalších návrhů na dokazování jako nadbytečných v takové věci a situaci, kdy jako jediný podklad rozhodnutí a důkaz o spáchání přestupku stojí tvrzení dvou policistů, je důvodem pro zvýšenou pozornost při vypořádání se s námitkami a uvážením o tom, jaké důkazy a jakým způsobem provádět. Pokud v souzené věci není postaveno zcela najisto, že obvinění žalobce je pravdivé, je nutno vést další dokazování a pokud ho nelze nijak prokázat, nutno zohlednit i zásadu *in dubio pro reo* (v pochybnostech ve prospěch obviněného) a zvážit, zda přestupek měl za následek natolik škodlivý následek (např. nehodu apod.), že lze opomenout všechny ostatní pravidla řízení, jeho principy, sledované cíle a hodnoty, a vyzdvihnout verzi, podpořenou pouze tvrzeními policistů, jinak neprokazatelnými. Shrnuto s ohledem na vše výše uvedené, popsané a přezkoumávané správní řízení je za dané procesní situace zatíženo vadami (především provedené dokazování nemá požadovanou oporu ve spise; nadto důkazy navrhované žalobcem byly odmítnuty bez dalšího podrobnějšího zkoumání stavu věci a následného zdůvodnění, kdežto výpovědím policistů za shora popsaných okolností správní orgány zcela uvěřily i přes určité rozpory), které způsobily nezákonnost napadeného rozhodnutí.

[43] Ostatními žalobními námitkami a návrhy na dokazování se již soud nezabýval vzhledem k procesní situaci a odůvodnění rozsudku.

[44] Soud poznamenává, že z úřední činnosti je mu známo, že posudek znalce Ing. I. K. použil správní orgán I. stupně ve věci rozhodnuté zdejším soudem dne 6. 9. 2011, sp. zn. 76A 9/2010. Nato posudek tohoto znalce žalovaný v odvolacím řízení shledal jako bezvadný důkaz, stejně jako Nejvyšší správní soud v kasačním řízení a rozsudku ze dne 1. 2. 2012, č. j. 3 As 22/2011 – 66 (oba rozsudky jsou dostupné na www.nssoud.cz).

[45] Soud konstatuje k návrhu žalobce na zrušení rozhodnutí správního orgánu I. i II. stupně, že v souladu s principem subsidiarity soudního přezkumu napadených rozhodnutí a řízení jim předcházějících a dále vzhledem ke kasačnímu charakteru soudního řízení správního, podle něhož soud nemá nahrazovat činnost správních orgánů, zrušil pouze napadené rozhodnutí a další procesní postup v souzené věci ponechává na uvážení žalovaného (zda bude provádět další dokazování – pokud to je vůbec možné - anebo uváží, že spáchání přestupku nelze prokázat tak, aby o jeho spáchání skutečně nebyly důvodné pochybnosti).

[46] Soud nepřiznal náhradu nákladů řízení úspěšnému žalobci, neboť ten se jich výslovně vzdal a žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona z důvodu neúspěšnosti ve sporu v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Olomouci dne 13. 2. 2013

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně